

Сонце

Ігор Калинець

Поза ворота
яре золото,
ярії роси,
сонечко босе
колесом, колесом
як гагілочка.

Червінцю, червінцю,
мені по вінця.
Я на купала
у воду впало,
а у петрівку —
в житньому вінку
від серпа втекло,
як перепілка.

На городі
за перелазом
соняшник лузало.
Прийшла пава — листя опало.
До багаття звезла,
бо сонечко змерзло:
гори, гори ясно,
аби не погасло.